

FARELER KUYRUĞUNDAN İNSANLAR DA KULAĞINDAN YAKALANIRMIŞ

Eğitim toprağa atılan bir tohum gibidir. Ya hemen, ya da yıllarca sonra beyinde mutlaka ama mutlaka filizlenir. Geçtiğimiz hafta oturduğu koltukla değil, oturduğu koltuğu yükselten, işinin sevdalısı Bergama İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Ekrem Ulus beyefendinin olur ve onayları, oğlum kadar sevdiğim okulu ve öğrencisiyle bütünleşmiş kibar, nahif Bergama Yusuf Kemalettin Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Müdürü Sayın Yusuf Kazak bey kardeşimin de davetiyle 14.03.2023 günü okulunun öğrencileriyle beraberdim. Seminer sonu gelen mesajlar yıllar önce bizzat yaşadığım bir olayı bana hatırlattı. Bu nedenle, hatıramı Yusuf Kemalettin Mesleki ve Teknik okulu öğretmen ve öğrencilerinden gelen mesajları yorumsuz olarak siz okurlarımla paylaşmak istedim

12 Eylülün hemen sonrasında darbe yönetiminin ilk icraatı Dev-geç, Ülkü genç yerine SEVG-GENÇ yetiştirme düşüncesiyle yolda- yolakta, parkta, bahçede, ve kahvelerde alkollü bira kullanmayı serbest bıraktı. Meyhanelerin açılmasına da kolaylık getirdi. Manisa'da doğu caddesi de mantar gibi meyhanelerle doldu taşı. Nerde ise kadın- kız Manisa'nın o ana caddesinde yürüyemez hale gelmişti. Bereket versin ANAP iktidara geldikten sonra Milli Eğitim Bakanlığında köklü icraatları ile tanınan ve unutulmayan bakanımız sayın Vehbi Dinçerler'in verdiği büyük mücadele sonucu alkol serbestisi önlendi. Allah kendilerinden razı olsun.

O yıllarda okuldan çıkıp M.E. Müdürlüğüne giderken Emniyet Müdürlüğü'nün karşısında Sergen pastanesinin önünden geçerken cam kenarına iki kız, iki erkek öğrencinin bira içtiklerini gördüm. İster istemez gözüm bu öğrencilere takılınca kız öğrencilerin benim onları fark ettiğimi anlayınca kafalarını eğdiler. Erkek öğrenciler ise hiç çekinmedi. Anladım ki erkek öğrenciler bizim okuldan değil. O anda müdahale etmedim ve yoluma devam ettim. M.E. Müdürlüğü'ne gidip işimi gördüm.

Ertesi gün her zaman olduğu gibi sabahleyin öğrenciler, nöbetçi öğretmenler nezaretinde içeri alınıyordu. Ben de okul müdürü olarak zaman zaman öğrencileri içeri alınırken nezaret ederdim. Öğrenciler sıra ile önümüzden geçerlerken bir gün önce Sergen pastanesinde bira içerken gördüğüm kızlardan birini tanıdım. Öğrenci sınıfına gittikten sonra o sınıfa dersi olan öğretmen arkadaşına rica ederek O öğrencinin müdür odasına gönderilmesini istedim. Öğrenci, ders başladıktan biraz sonra odama geldi. "Kızım sen, dün Sergen Pastanesi'nde gördüğüm öğrenci değil misin?" dediğimde, kız öğrenci: "Evet, benim." dedi. Ben de kendisine: "Kimin kızıydın? Baban ne iş yapıyor?" diye sorduğumda, babasının ve annesinin Almanya'da olduğunu, burada babaannesinin yanında kaldığını söyledi. Ben de: "Kızım, seninle daha yakından ilgilenmem gerek. Annen baban burada olmayınca biraz boş kalmışsın. Babaannen de seninle yeteri kadar ilgilenememiş." dedim. Bir öğretmenin veya idarecinin hatta bir babanın neler söylemesi gerekiyorsa onları söyledim. Bir daha öyle yerlerde görmeyeceğimi söyleyerek kendisini sınıfına gönderdim. Bu olay, benim her zaman yaptığım olaylardan biri olarak geldi geçti.

Dağ dağa kavuşmaz, insan insana kavuşur derler ya. Manisa Lisesi olarak Almanya'nın Ingolstadt şehriyle ve oradaki liseyle kardeş okul projesi gerçekleştirmiştik. 1992 yılında bir grup öğrenci ile Almanya'daki kardeş okulun davetlisi olarak Ingolstadt'a gittik. Kardeş okul bizi Münih Olimpiyat Stadyumu'na geziye götürdü. Orada Olimpiyat Kulesi'ne çıktık. Bu arada Manisalı Türk işçileri ile tanıştık; çünkü otobüsün önünde Manisa Lisesi yazmaktaydı. Kardeş okul yöneticileri, bizleri gezdirdikten sonra akşamüzeri Ingolstadt'a döndük. Kaldığımız yere gelince otobüsten inerken bizi beklediğini sonradan anladığımız bir çiftin gülerken bize doğru geldiğini gördüm. Ben, öğrencilerimizden birinin yakını olduğunu sanıyordum; çünkü

götürdüğümüz öğrencilerin Almanya'daki yakınları zaman zaman öğrencileri ziyarete geliyorlardı. Otobüse doğru yaklaşan bayan birden bana sarıldı ve "Hoş geldiniz Hocam!" diyerek elimi öptü. Ben şaşkın bir şekilde kendisine bakarken Manisa Lisesi'nden öğrencim olduğunu söyleyerek kendini tanıttı. Yanındaki beyin de eşi olduğunu söyledi ve tanıştırdı. Tabii ben, bir anda bu bayanın öğrenciliğini hatırlayamadım. Bayan, akabinde "Hocam, eşimle beraber sizi almaya geldik." dedi. Ben: "Nereye?" diye sorduğumda: "Münih'e Hocam!" cevabını verdi. Kendisine: "Daha şimdi Münih'ten geliyoruz!" "Hayır Hoca'm, ben sizi evimde bir kahve içirmeden gönderemem; çünkü benim üzerimde hakkınız çok büyük. Bunu bir kahve ile de olsa ödemek istiyorum." dedi. Ben, bu sözler karşısında bir tuhaf oldum, duygulandım. Kendisini hatırlayamadığım bu öğrenci üzerinde ne hakkım olabilir, diye düşündüm. Baktım, hem kendisi hem de eşi beni ısrarla Münih'e götürmek istiyorlardı.

Israrlar karşısında. öğrencilerimizi Müdür Başyardımcısı Hikmet Öymener Beye emanet ederek bir arabadan inip, diğer bir araba ile tekrar Münih'e doğru yola çıktık. Münih'e vardık, akşam yemeğini yedik, kahveleri içerken Bingöl anlatmaya başladı. "Hocam biliyor musunuz? Biz, 1981 yılında Sergen Pastanesi'nde arkadaşlarla bira içerken siz bizi gördünüz ve görmezlikten gelerek başınızı çevirip geçmiştiniz. Ertesi gün beni odanıza çağırarak yaptığım işin yanlış olduğunu, ailemi sorduğunuzda 'Almanya'da' dediğimde, 'Sizinle daha yakından ilgilenmem lazım.' diyerek bana bir anne-baba nasihati yapmıştınız; fakat o an ben içimden size güldüm. 'Sen ne anlarsın bu işlerden!' dedim; fakat o gün eve gidip kendi odama çekildiğimde sizin söyledikleriniz kafama çivi gibi batmaya başladı. 'Müdürüm benim dayım değil, amcam değil; ama söyledikleri doğru.' diyerek kendi kendime karar verip o arkadaşlardan ayrıldım. Zaten o sene son sınıftaydım. Mezun oldum. Ailem beni Almanya'ya aldı. Ben şu anda bir ambalaj fabrikasında çalışıyorum, eşim ise BMW fabrikasında çalışıyor. Çok şükür hem huzurumuz hem de geçimimiz iyi. Sizin o ikazınız olmasaydı, ben de o kız arkadaşım gibi olabilirdim." deyince ben: "Hayrola! Ne oldu? Kimdi o arkadaşın? Dediğimde eski öğrencim: "O arkadaşım (...) kızı L.K idi. Hocam, o arkadaş yanlış arkadaşları yüzünden çok kötü duruma düştü. Âdeta bataklığın içinde yuvarlanıyor, ailesi bile artık onun peşini bıraktı." diye anlatınca içim burkuldu, o kadar üzüldüm ki anlatamam. O kız öğrencimin kötü duruma düşmesinden kendimi sorumlu hissettim. O günden beri hep kendimi suçlu olarak görürüm. "Neden o kız öğrencimi de çağırıp bir iki söz söylemedim. Şayet onu da ikaz ettiğim hâlde yine de o durumda olsaydı vicdan azabı çekmezdim; ama yine üzülürdüm." diye düşündüm. Öğretmen arkadaşlarıma sesleniyorum. Lütfen gördüğünüz yanlışları, hatalı davranışları umursamazlıktan gelmeyin. Mutlaka tatlı dille ve güzel sözlerle uyaralım. Eğitim, toprağa atılan bir tohum gibidir. Ya hemen etkisini gösterir ya da yıllar sonra. İşte Bingöl adlı öğrencimde etkisini hemen göstermiş.

Mevlâna : "Hangi tohumu toprağa attın da filiz vermedi!" diyor. Toprağa düşen hiç bir tohum zayıf olmaz; er geç filizlenir. Eğitim de tıpkı toprağa düşen bir tohum gibi insan ruhuna ve beynine düşen bir tohum gibidir; er geç mutlaka yukarıda da arz ettiğim gibi bir gün mutlaka etkisini gösterir. O günden beri Bingöl'ün arkadaşı o eski öğrencim L.K. için kendimi hâlâ suçlu hissederim. O kız öğrencimin yanlış ve bataklığa düşmesinden kendimi sorumlu tutarım. "Keşke L.K.yi çağırıp birkaç kelime de ona söyleseydim!" diye hayıflanır dururum.

Bu hafta Bergama Yusuf Kemalettin M.T. Anadolu Lisesi'nde verdiğim seminer sonu mesaj gönderen öğrencilerin duyguları bana, Bingöl'ü hatırlattı. Bu hatıramı sizle paylaştıktan sonra, seminer sonu öğretmen arkadaşlarla, öğrencilerden gelen mesajları da yorumsuz olarak sizlerin paylaşımına arz ediyorum. Meslektaşlarımdan dileğim gençlerin yanlışlarını gördüklerinde "Bana ne?" diye umursamazlık yapmayın. Söylediklerimizin gençlerde mutlaka bir karşılığı olduğunu unutmayalım. Çünkü büyük- küçük herkesin gönlüne ve beynine kulaktan giriliyor.

ÖZNUR CEREN ALDEMİR ÖĞRENCİ: Bu zamana kadar sıkılmadan dinlediğim tek konferans. Yaşanmışlık tecrübe dolu, görerek hayatın acı gerçeklerini tecrübe edinmiş büyüğümüz İyi ki geldiniz ve biz gençlere ilham verdiniz Her şey için teşekkürler

İSMAİL İNANDIK: Tarih öğretmeni: Bizi engin tecrübesi ile aydınlatan bana ve öğrencilerime yol gösteren değerli eğitimci büyüğümüz Kadir Keskin beyefendiye okulumuzda verdiği konferans için çok teşekkür ediyorum. Konferans süresince yaklaşık 250 kişilik Öğrenci grubumuz kendisini merakla dinledi. Nice konferanslar vermeniz nice gençleri aydınlatmanız dileğiyle.

İPAEK ŞAHAN ÖĞRENCİ: Kadir hocam çok güzel konuştu. Ben konuşmalarını gerçekten çok beğendim bazı öğrencilerimize de akıl vermiş oldu. Eğer okulumuzda bazı kötü maddelere bağımlı olan arkadaşlarımız var ise onlara da bu alışkanlıklarından kurtulmaları için çok iyi örnekler verdi .Bize hayat tecrübelerini anlattı hedefi olmayan arkadaşlarımıza hedef belirlemeleri gerektiğini söyledi hayatı bize kısaca özet geçti .Ben bu konuşmalardan herkesin yararlandığına eminim.

TÜLAY PANÇAR ÖĞRENCİ: Kadir Bey'in söylediği her şeye katılıyorum. Çünkü ben cezaevi kapılarına çok gittim benim babam arkadaşlarının kurbanı olup cezaevine girdi .Yani diyeceğim şu ki Kadir Bey'in söylediği gibi terbiyeli güvenilir bir arkadaş bulmamız lazım .Kadir Bey bize verdiğiniz tavsiyeler için çok teşekkür ederim. Söylediğiniz her kelime kulaklarımda çınlıyor saygılar

DEMET İNANDIK ÇOCUK GELİŞİMİ: Bizi ışığıyla aydınlattığı, çok değerli öğütler ve gerçek hayattan örneklerle gençlerimize yol göstermeye çalıştığı için değerli hocam Kadir KESKİN e teşekkür ediyorum. Her anı dikkatle ve sıkılmadan dinlediğimiz bir sunumu oldu. Onu dinlediğim için şanslı hissediyorum. Sağlıklı uzun bir ömür diliyorum.

MERVE KURT ÖĞRENCİ: Kadir Bey'in söylediği sözler benim için çok özeldi. Cezaevinde olan çocuklar ablalar ve abiler için çok üzüldüm. Cezaevindeki babam aklıma geldi. Babamla 9 aydan beri görüşemedim. Bu yüzden Kadir Bey'in söylediği sözler beni çok etkiledi. Ben de karar aldım babam gibi cezaevinde olmamak için Kadir Bey'in verdiği öğütleri dinleyeceğim. Geldiğiniz için çok teşekkür ederiz.

CANSU KAPLAN ÖĞRENCİ: Konferansta gerçekleşen konuşmalar konular benim hayatımdaki bazı yanlışları doğruya çevirdi. Kadir Bey'in hediye ettiği kitabı da onun söylediklerini ders alarak okuyacağım. Kadir Bey'in söylediklerini dinleyerek doğru yola ulaşacağıma inanıyorum.

Sonuç: Ağzımıza pelesenk olmuş “Gençler laf dinlemiyor .” diye. Bugüne kadar gençlere yönelik verdiğim seminer sayısı beş yüzü geçti. Şahsen ben gençler kadar laf dinleyen görmedim. En zor şey konuşmaktır ama daha zoru da boş laf dinlemektir. Hangimiz boş lafı zevkle dinliyoruz. Hele hele gençler... Gençler kendilerini ilgilendiren lafları o kadar dikkatle dinliyorlar ki, yeter ki gençlere söyleyecek sözümüz olsun.

“ İYİLİĞE VESİLE OLAN O İYİLİĞİ İŞLEMİŞ GİBİDİR” İnancının mensupları olarak seminerime vesile olan İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Ekrem Uluş beyefendi ile Okul Müdürü Sayın Yusuf Kazak bey kardeşime çok çok teşekkür ederim.

GAYRET HEPİMİZDEN TEVFİK CENAB-I HAKTAN.

Not Bergama İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Ekrem Ulus beyefendinin olur ve onayları, Bergama Yusuf Kemalettin M.T. Anadolu Lisesi Müdürü Sayın Yusuf Kazak beyin de davetiyle okulunda verdiğim seminer görüntüleri. www.kadirkeskin.net

